

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetem za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 3 K, za četrto leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrto leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrto leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopnega peti-vrste po 12 h če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Pekopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafflovi ulicih št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštvo telefon št. 85.

Rakšen budi bodoči parlament?

Volilna reforma je postala v zadnjem času najaktualnejše politično vprašanje, s katerim se sedaj intenzivno bavijo ne samo politične stranke in posamni politiki, marveč vsa avstrijska javnost.

Glavna diskusija v časopisu v javnosti se tiče vladnega načrta volilne reforme, ki ga je v glavnih po-tezah podal ministrski predsednik baron Gauthsch v svoji znani novembriški izjavi; z volilno reformo, kakršno hoče izvesti vlada, ni pravzaprav, ako se izvzamejo gotovi ljudje, ki so navdušeni za vsako stvar, najjo zastopa ta ali ona vlada, nikogar, ki bi bil z njo zadovoljen.

Naravno je torej, da se Gauthschev projekt volilne reforme ne le kritikuje, marveč, da se pojavlja v javnosti najrazličnejše osebe, bodisi da se aktivno bavijo s politiko, ali da se pečajo z njo samo kot diletantje, z novimi projektmi, kako bi se naj izvedla volilna reforma, da bi bila v resmici v korist in v interesu države in njenih narodov.

Te dni izide na Dunaju brošura pod naslovom „Oesterreichs Reichsrat, ein Wahlreformvorschlag“, ki jo je spisal znameniti poljski politik c. in kr. komornik Valerian vitez Pieńczykowski.

Gosp. Pieńczykowski nam je iz prijaznosti poslal odtis svoje brošure, ki pride šele tekom prihodnjih dni v knjigotrtvo, na razpolago, da seznamimo svoje čitatelje z njegovim projektom volilne reforme.

V zadnjem času smo čitali po listih razne načrte in nasvete, ki so se tikali volilne reforme, a priznati moramo, da nam niti eden izmed teh ni bil tako simpatičen, kakor projekt g. Pieńczykowskega, ki bi bil, ako bi se izvedel, brez dvoma najuspešnejše sredstvo, da bi parlament redno funkcional in kar je glavno, da bi v Avstriji ponehali ljuti narodnostni

boji, ki sedaj pretresajo državo v njenih temeljih in zavirajo njen kulturni in gospodarski razvoj.

Pieńczykowski zastopa mnenje, da bo državni zbor odgovarjal svoji določbi in svojemu namenu, odkazanemu mu v § 1. državnega temeljnega zakona o državnem zastopstvu samo v slučaju, ako se pri volitvah v parlament vzame kot temelj splošna, enaka, direktna in tajna volilna pravica, nikdar in na noben način se pa ne smejo pridržati volilni okraji in volilski razredi, marveč vsa kraljestva in dežele naj tvorijo eden sam volilni okraj; ta volilni okraj bi se naj delil v nacionalne kurije, ki bi naj volile po ustavi vsakemu posameznemu narodu določeno število poslancev. Za poslance bi bile izvoljene tiste osebe, ki bi dobile v dotični kuriji največ glasov, dočim bi bili kandidati, ki so dobili za izvoljeni največ glasov, njih namestniki. Volilna pravica bi naj imel vsak moški, ki je že izpolnil 24. leto, ne glede na to, kako dolgo stane v dotični občini. Volilna svoboda se mora zakonito zajamčiti. Autor pravi doslovno: „zakonita določitev volilnih okrajev nasprotuje temeljnemu principu volilne svobode v Avstriji. Zakon mora vsakemu volilcu nuditi priložnost, da se lahko udeleži volitve s prepričanjem, da bo lahko njegov glas, ki ga bo oddal svobodno po svoji volji, odločilno vplival na izid volitve. Na Dunaju stanujejočemu Poljaku, Italijanu, Malorusu ali Slovencu se mora prav takisto dati možnost, da odda svoj za izid volitve določajoči glas v prilog kandidatu poljske, italijanske, maloruske ali slovenske narodnosti, kakor se mora zagotoviti v Zadru ali Kolomeji živečemu Nemcu možnost, da glasuje za poslanca nemške narodnosti. Volilni okraji popolnoma izključujejo to možnost. Na Dunaju v prilog maloruskemu kandidatu oddani glas bi pri razdelitvi kraljestev in dežela v volilne okraje nikakor ne mogel odločilno vplivati na izvolitev“.

je izza duhovnih časov do naših dni ostalo vedno tisto.

Največja, najlepša in za vse naše narodno življenje najpomembnejša je bila v tem tradicionalnem boju doba reformacije. Ta velika doba je našla med nami velikih mož in naravnost nečastno je za nas Slovence, da še do današnjega dne nimamo svoje zgodovine te politično in kulturno tako velepomembne dobe in njenega konca.

Reformacija je poživila in pomladila vse naravne sile slovenskega naroda, ustvarila je predpogoje novemu srečnejšemu življenju in ko bi bili Slovenci na takrat ustvarjeni podlagi svoj slovenski kulturni in politični boj naprej gradili, bi bili danes gotovo ravni Čehom, če že ne prvi narod v celi državi.

Po dolgih, ljutih bojih so bili zastopniki reformacijske ideje izvovali ravnopravnost med rimskim in med evangeljskim veroizpovedanjem. S konvencijo, ki je bila sklenjena v Brucku med kranjskimi, štajerskimi in koroškimi stanovi na eni strani in med vladarjem takratne Notranje Avstrije, nadvojvodom Karлом, na drugi strani, so bile predstavniki evangeljskega veroizpovedanja pripo-

dotičnega kandidata. Vsakemu državljanu se mora dati možnost, da si izbere v svobodni volitvi kandidata svoje narodnosti, kateremu poveri svojo pravico, se udeleževati zakonodajalnega dela.

To so v bistvu načela, ki jih zastopa g. Pieńczykowski v svoji gorinavedeni brošuri. Dasi je njegov projekt volilne reforme teško izvedljiv, vendar se mu mora priznati, da je zasnovan na takšnih temeljih, ki so predpogoji mirnemu kulturnemu in gospodarskemu razvoju v državi. Ako bi se volilna reforma izvedla po principih, ki jih zagovarja g. Pieńczykowski, bi bila v prvi vrsti odbita ostrina narodnostnim bojem, kar bi bilo napredku in razvoju v državi v neizmereno korist, v drugem oziru pa bi tudi slovanska večina v Avstriji prišla do primernega zastopstva v parlamentu.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 8. januarja. Ker hoče vlada prepustiti moravskemu deželnemu zboru dovolj časa, da reši proračun in druge zadeve v deželnih upravah, se sklice državni zbor šele na dan 23. t. m. V zadnji konferenci klubovih načelnikov se je sklenilo, da morata priti najprej na vrsto zakona o zavarovanju zasebnih uradnikov in o regulaciji plač avskultantom.

Volilna reforma.

Dunaj, 8. januarja. Poljski volitelji, ki se mude sedaj na Dunaju, da se dogovarjajo z vladom zaradi volilne reforme, so skrajno ozlovoljeni. Prav lahko se zgodi, da pogajanja z vladom prekinejo ter odpotujejo. Vlada namreč ne obljubi nobeni njihovi želji ugrediti, ker hoče ohraniti Nemcem večino v parlamentu. Poljaki so baje že izjavili, da bodo pod takimi okolnostmi glasovali proti volilni reformi.

Fuzija nemških strank.

Dunaj, 8. januarja. Zadnje dni so se opetovano vršili dogovori za-

radni fuzije Vsenemcev z nemško ljudsko stranko. Smisel za nemško „Gemeinbürgschaft“ pa se je klaverno izkazala, zakaj sporazumljene se je razbilo zaradi neke osebne zadave.

Kdo bo imel večino v novem parlamentu?

Praga, 7. januarja. Nemški listi so prinesli z vidnim namenom vest, da bo imel parlament, ki bo izšel iz volilnih volitev, 440 poslancev, a med temi bo 225 Slovanov in le 215 Nemcev in Italijanov, dasi bi bilo le pravično, ako bi imelo 17 milijonov Slovanov večino proti 9 milijonom Nemcev. Tako se je začelo z vladne strani Nemce miriti, da do slovanske večine ne pride, ker se bo varovala nemška posest na ta način, da se za Nemce prikroje manjši volilni okraji kakor za Slovane. Nemci dobe najmanj 200 mandatov. Italijani imajo že sedaj 19 mandatov, ki jim ne bodo skrčeni. Bilo bi že skupno 219 mandatov, Rumuni pa tudi morajo ohraniti svojih 5 poslancev. In že so Slovani v manjšini. Končno pa je treba pomisliti, da so tako med Nemci kakor med Slovani šteti tudi socialni demokratje, ki bodo ostali zunaj narodnih taborjev, a odločevali bodo kot jeziček na tehtnici.

Krisa na Ogrskem.

Budimpešta, 8. januarja. Grof Apponyi je rekel na volilnem shodu v Nagy Banyi, ako kralj ne verjame, da sedanji parlament izraža narodno voljo, naj se obrne na volilce. Ako vlada ne zaupa sedanjemu volilnemu zakonu, je večina pripravljena, glasovati za volilno reformo na široki podlagi in za razpust državnega zabora, toda le pod pogojem, da kraljeva beseda zajamči, da se bo izid teh volitev smatral za odločilen. Nikakor pa se ne sme pripustiti, da bi se z volilci tako časa eksperimentalno, dokler se ne dobi večina po vladni želji.

V peštanskem komitatu je večina članov sprejela predlog, da se naloži

10odstotna doklada na davke. Z dodatki se bodo plačevali uradniki, ki jih je vladu odpustila.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 8. januarja. V staja v pokrajinh ob Vzhodnem morju se nadaljuje. Vstaši so razdeljeni v odbore, ki konfiskujejo graščinsko last; vpeljali so dohodninski davek in civilizacijon. Vstaši imajo svojo lastno poslo ter so s celo dežele zvezani po telefonu.

Berolin, 8. januarja. Iz Petrograda se poroča, da je Witte zagotovil židovski deputaciji, da vlada ne bo več pripustila preganjati Židov. Povsod, kjer bivajo Židi, so priskrbljene obsežne varnostne odredbe. Vsak poskus, nadlegovati Žide, se bo potlačil v pol ure.

Volitev v francoski senat.

Pariz, 8. januarja. Pri včerajšnjih volitvah v senat je bilo izvoljenih: 27 republikanov, 26 radikalov, 14 soc. rad. 2 soc. 6 nacional. 16, reakcionarjev in 11 progresistov. — Pomembno pri teh volitvah je dejstvo, da so bili zopet izvoljeni vsi senatorji, ki so glasovali za ločitev cerkve od države.

Dopisi.

Lukovice. Opravičeno smo mislili, da je naše pevsko društvo „Zarja“ na Brdu zaspalo. Odkar so izgubili pevovodjo g. Oskarja Deva, ni čuti ničesar več o tem društvu. Mi, ki poznamo razmere, obžalujemo kritičen položaj, kajti društvo je brez učnih in v zaslugu črni kliki tačas tudi brez zadostnih izvrševalnih moči. Z veseljem pa opazujemo, da se je društvo v starem letu prebolelo. Že na Silvestrov večer privedilo nam je veselico s šaloirogo „Ne kliči vraga!“, šaljivo pošlo in mnogovrstno zabavo, pri kateri je neumorno sodeloval oddelek sl. mestne godbe kamniške. Igra je bila skrbno uprizorjena v splošno zadovoljnost in čast prirediteljem in pisatelju samemu. Vsi prizori so bili napeto zanimivi, končni uspeh velikanski. Vse se je smejalo, dol do največjega filistra. Gospa sodnikova je

koncesije, kakor jih obsegajo konvencije iz Brucka in tudi nadvojvoda Ferdinand, ki je bil vzgojen pri jezuitem v Ingolstadtu, je ščunal brata zoper protestante. Uspeh tega je bilo najprej sistematično preganje protestantov po mestih in trgih. Z ozirom na odpor, na kateri je naletelo to preganje, je postal papež Gregor nadvojvodu večjo vsto denarja in je deponiral v Benetkah znatno glavno, da bi imel nadvojvoda sredstev za eventualen boj zoper protestante. Pritožbe deželnih stanov in njih protesti so imeli ravnotako malo uspeha, kakor intervencije različnih protestantskih vladarjev. Nadvojvoda je brezobjektno nadaljeval svoj boj zoper protestante do svoje smrti.

Leta 1596. je prišel na prestol nadvojvoda Ferdinand. Ta fanatični gojenec jezuitov je z ljuto brezobjektno nadaljeval delo svojega brata. Njegovo vodilno načelo je bilo, da naj postane Notranja Avstrija raje puščava, kakor da bi bila protestantska in izvedel je svoje načrte z vso krutostjo in z železno energijo. Ljubljanski škof Tomaž Chrön je bil pri tem delu njegov najzvestejši pomočnik.

(Dalej prih.)

LISTEK.

„Mučeniki“.

(Mučeniki. Slike iz naše protireformacije. Napisal A. Aškerc.)

Med narodi, ki silijo iz teme v svetobo, je bil vedno tudi narod slovenski. Od pamтивeka smo Slovenci skoro neprestano v boju z zastopniki teme. Rimska cerkev potrebuje temo, kajti le v temi se izplača in je mogoč lov na duše. Nacht muss es sein, wo Friedlands Sterne strahle n — to velja v polni meri za zastopnike tistih kulturnih in političnih stremljenj, ki jih je rimska cerkev zapisala na svojo zastavo.

Slovenci niso nikdar spadali k tistim, ki se dobro počutijo v temi. Naj nas je tudi strašna sila rimske cerkve potisnila ob tla — naše notranje sile so bile vendar jače in vedno smo z novimi življenskimi silami začeli nov boj.

V temu vekovu so se pač menjavali neposredni vzroki in objekti tega boja, preminali so se cilji in premisala so se sredstva, ali bistvo boja

znanje v bistvu skoraj tiste pravice, kakor predstnikom rimskega veroizpovedanja in v tem trenotku bi bila že odločena usoda katoliške cerkve na Slovenskem: umrla bi bila za sušico, da je ostal nadvojvoda Karel možbesed.

Toda nadvojvoda Karel ni bil prijatelj evangeljske konfesije. Žena njegova je bila fanatično katoliškega mišljenja in je nasprotovala reformaciji, koder in kolikor je mogla, Karel sam je bil le vojščak in nič drugega ter je dal v političnih rečeh nase toliko laglje vplivati, ker je bil po svoji vzgoji tako nagnjen katolicizmu. Tudi konvencijo v Brucku je sprejel, ker je bil v to prisiljen: stanovi mu niso hoteli dovoliti dejanja za vojno, ako ne pripozna ravnopravnosti evangeljske konfesije z rimske.

Že ko je Karel sprejel pogoje stanov in podpisal konvencijo, je bil njegov trdn sklep, da ne drži svoje obljube. Resnici na ljubo se pa mora pripomniti, da ga niso vodili pri tem le verski nagibi, nego tudi politični. V boju za versko ravnopravnost je bil skrit še drug boj, namreč boj za razširjenje pravic krone. Nadvojvoda Karel je hotel zlomiti moč in veljavno

stanov v Notranjeavstrijskih deželah in kar mogoče razširiti pravice krone. V to svrhu je porabil jezuite, ki jih je njegova žena, rojena bavarska princezinja, spravila v Gradec. Nadvojvoda Karla in jezuitve so združili skupni interesi na boju zoper protestantov in za razpust državnega zabora, toda le pod pogojem, da kraljeva beseda zajamči, da se bo izid teh volitev smatral za odločilen. Nikakor pa se ne sme pripustiti, da bi se z volilci tako časa eksperimentalno, dokler se ne dobi večina po vladni želji.

Pri nas je razširjeno mnenje, da je bila reformacija zgolj verski boj. Dr. Tominšek je lani pisal, da se Trubar vsaj direktno ni boril za svobodo. Reformacijsko stremljenje je imelo poglaviti namen, izvojevati svobodo vesti in tudi čim večjo politično svobodo v obliki čim večje neodvisnosti od krone.

Komaj je bil nadvojvoda Karel podpisal v Brucku sklenjeno konvencijo, že je začel kazati, da ga ni volja, držati dano besedo. Najprej je začel podpisano pogodbo tolmačiti po svoje, kakor je kazalo njemu in jezuitom in kršči posamečne določbe te konvencije, dokler se ni celo sprevergel. V tem besedolomstvu ga je podpiral zlasti papež Gregor XIII. Ta je slovesno izjavil, da nadvojvoda sploh

finim čuvstvom in dobrim umevanjem predstavljal "Milko", hčerko imovitega kmeta in ravno tako je bila gdč učiteljica kot njegova žena "Polona" prav izvrstna. Nič manj povalno je omeniti gg. Bizjak, Cerarja in Zorkota, ter — neumornega režisera g. Drolla. In tako nam je naenkrat med živahno zabavo ušlo staro leto. Staro leto je umiralo, nastala je tema, v duši vseh pa so se z neznanško náglec podili spomini preteklosti. Veličastno so se čuli zvonki udarci — trkanje novega leta — od omizja našega ljubljene sodnika g. Žmavca. Še se je razlegal zadnji udarec, ko se je vzdignil g. dr. Senčar ter v vzneseni ter njemu gladki besedi razmotrival vzvišen trenotek, trenotek, ki je nastopil, da si želimo vzajemno srečno novo leto. Zasvetile so zopet luči, oživel je vse kakor v mravljišču in čestitali smo si drug drugemu k novemu letu. Tedaj pa so nas izvabili ubrani zvoki godbe in vedno in vedno so se sukal čvrsti pari v zdravem veselju. Z veselim srcem smo posebno opazili naše sosedje iz Črnega grabna, Moravč in Domžal. Še celo iz Ljubljane in Beljaka so nas počastili. Lepo to. Le tako naprej! V vzajemnosti je moč. Pač pa smo pogresali več domačih rodbin?! Čuje se, da priredi društvo v kratkem veselico v večjem obsegu. Dolžnost nas vseh je tedaj, da podpiramo to edino društvo in mu pripomoremo do obstanka. Društvu pa kličemo: Le vztrajno naprej!

Iz Moravč. Božični prazniki so bili za naše klerikalce imenitni. Te stvarce noč in dan fantazirajo, kako mogočni in sveti da so: zato, tako so pravili, se mora v praznikih pripraviti nekaj izvanrednega. In res so naznali mnogobrojni plakati, da se na Štefanov dan v kapljanji inscenira nova igra "Klerikalni zmaj". Priprave zato so bile velike. Klerikalni organist se je "martral" mesec dni s svojimi pastaricami, katerim je postavil na celo gospodijo iz kavarne. Posebne skrbi in težave je imelo seve še igralki in osoblje. Slo se je namreč, kdo naj igra "klerik, zmaja". Seveda, klerikalni fantje so prebutasti za take vloge, zato so hoteli napraviti v pozajo Johana kažipota. Ta zna, ker je študiran, je rekla gospodična, a samo star je. Njen pogled pa je splaval proti vzhodu, pomislila je . . . in zarelo ji je v duši. Kaj ko bi on . . . je vzdihnila in sladek nasmej se ji je zazibal na dražestnih ustih. Teden pozneje si videl v štacuni majhnega študenta okroglega obraza in gospodična je pravila: to je komedijant, ki bo predstavljal "klerik, zmaja". Prišel je Štefanov dan, klerikalci so bili grozno veseli. Spomnili pa se niso, da je nekatere moravške klerikalce pamet srečala. Bližala se je slavnostna ura, a nič ne gre gledat v kapljanijo. To bo škandal, "je mrmral blagajnik Johan in ravno prav mu je prišlo, da se je spomnil laškega žida. To je pomagalo, da se je nabralo nekaj rado-vednih žensk in otrok. Igra se prične. Pevski zbor je stal v krogu za zastorom, le organista ni od nikoder. Tedaj pa nastane v veži vik in krik. Igralcii in gledalci hitijo gledat in kaj vidijo: organist leži na tleh kakor mrtev, ne giblje se in ne gleda. Nastala je pravcata zmešnjava. Gospodična je hotela že po gospoda, ko pridri vaški študent in vpije: "Le počasi, saj organist nima božjosti, premagan je le od alkohola." Te besede so imele dober učinek; vse se je pomirilo, čulo se je le: mrzle vode! In to so ljudje, na katere so klerikalci ponosni! V klerikalnem društvu se vzgaja sama sirovost, neumnost in nevednost. Tako društvo naj le kmalu zaspri spanje "pravičnega", želimo mu večni in pokoj. Oti pa, ki se hočete res izobraziti, se pa oklenite marljivo ekonomije in naših narodnih časopisov, da jim zasiče zarja boljše kulture in srečnejše bodočnosti.

Zaupni shod ljubljanskih državnih uradnikov.

Dne 5. prosinca t. l. zvečer sklical se je v malo dvorano hotela "Ilirija" zaupni shod ljubljanskih državnih uradnikov zaradi domenitve za prireditev splošne uradniške skupščine, na kateri se naj vzprisko rapično naraščajoče draginje v Ljubljani sijajno manifestira za zvišanje dejavnostne doklade oziroma za doseglo draginske doklade tukajnemu državnemu uradništvu.

V imenu sklicateljev je pozdravil mnogobrojne zborovalce iz najrazličnejših uradniških pánov gospod c. kr. blagajnik R. Vesel poudarjaje, da je bil skrajni čas, da se je uradništvo vendarle vzdržalo iz tope resignacije in dvignilo svoj glas za zboljšanje nevzdržljivih draginjskih razmer.

Pod spremtenim predsedstvom c. kr. finančnega tajnika gosp. P. Jerovca posegli so v zelo stvarno in živahno debato gospodje: ravnatelj Šubice in dr. Požar, nadalje profesorja Stritof in Žmavec, ter gg. dr. Rupnik, dr. Kermavner, oficijala

Majer in Rostan. Sklenila se je rezolucija, da se v najkrajšem času, vsekakor pa pred otvoritvijo državnega zborna sklice splošni uradniški shod in se je v ta namen volila desetorica gospodov, katerim se je povabil nalog, da po danih direktivah sestavljajo tozadne referate.

Ker se je že nekako pred tremi leti podal na pristojnih mestih slični peti, podprt z neovržnimi številkami in drugimi, kričeče draginjske razmere našega po potresu tako hudo prizadetega mesta slikajočimi dati, katera prošnja pa je zbog nenaklonjenosti ministrov v brezbržnosti naših državnih poslanstev dobila varno zavetje v bogve kateri registraturi centralnih uradov, zahtevalo se je vsespolno, da se prisilijo naši gospodje poslanci, naj se resno pobrigajo za to zadevo in uradirajo nje končno rešitev.

Pri tem se je slišala marsikaka trpka beseda kar se tiče postopanja naših državnih poslanstev, ki so le takrat doslužni, ko se gre za njih mandate. Naravnost škandal bi bil, aki bi le-ti zamudili priliko zavzeti se za naše mesto ravno sedaj, ko namrava vlada ex officio pomakniti baje 26 avstrijskih mest v višji razred dejavnostnih doklad.

Ni ravno težko verjeti — da Ljubljana ni med temi mesti. Saj je pretežna večina vseh državnih uradnikov slovenska, ter so ti takoreč najmerodajnejši sloj med slovensko inteligenco. Zato bodi dvakrat dolžnost naših poslanstev, da brezpogojno store potrebne korake!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. januarja.

Petdesetletnica pesnika Antona Aškerca. Danes praznuje eden najmlajših in najznamenitejših delavcev na polju slovenske književnosti, pesnik Anton Ašker je petdesetletnico svojega domovini posvečenega življenja. Njegovo delovanje, njegove izredne zasluge, ki si jih je pridobil na polju slovenske književnosti, obširno ocenjevati, ni naš namen, to je naloga naših književnih listov, s polnim pravom pa lahko naglašamo, da se blešči ime pesnika Aškerca v literarni zgodovini slovenski poleg prvih imen. Anton Ašker je prvi slovenski epik, katerega so že mnogi posnemali, a ga do sedaj še nikdo ni dosegel, in njegove

"Balade in romance" pa "Lirske in epske poezije" so remekumotvorji, pravji biseri, s katerimi bi se upravljeno lahko ponašali največji kulturni narodi. A kar njegova dela najbolj odlikuje, to so velike, vzvišene ideje, katere je pesnik vdahnih svojim umotvrom. "Fraternité, égalité in liberté", to so načela, ki jih je pesnik zastopal vsekdar, za katere se je boril, odkar je stopil na književno posloščenje in katerim je ostal dosledno zvest, dasi so baš zbog tega načljuje butali vanj sovražni valovi. Pesnik si je nadel za svrhu svojega življenja — boriti se za pravico in iskati resnice. Ašker je bil duhovnik in je vestno izpolnjeval dolžnost svojega stanu. Vkljub temu si pa ni dal vkovati svojega duha v robske spone, da bi se ne smel sam s svojo močjo izpopolnjevati in težiti po resnici-hčerki božji. Koprnel, hrepnel je po resnicu in ker je sprevidel, da se stavijo baš v stanu, katerega si je pravtvo izvolil, največje ovire tem njegovim težnjam, je slekel kot značajen in dosleden mož svojo svečenščino suknjo, strl spone starih predvodkov in postal laik. Kot tak je postal goreč zagovornik bratstva, enakosti in svobode, v pravem pomenu besede pesnik misli svobodne, katera se blešči kot zvezda vodnica iz vseh njegovih poezij. Pesnik A. Ašker se ni nikdar udeleževal političnega življenja, a vendar je storil za napredno misel na Slovenskem več, kakor marsikdo, ki stoji morda v ospredju političnega delovanja. Ako torej danes iz dna srca iskreno čestitamo pesniku in književniku Antonu Aškeretu k njegovemu jubileju, spominjam se ga tudi kot odkritega in odločnega soboritelja za napredne ideje z željo, da bi ga nebo še dolgo ohranilo slovenski književnosti in svobodni misli v blagor in čast slovenskemu narodu! Ha mnora itra!

Svojim prijateljem. Od različnih strani dobivam pisma, v katerem me moji prijatelji vprašajo, zakaj ne reagiram na razdaljitev, ki mi jih je nanesel "Slovenec" v dveh svojih noticah.

Tem svojim prijateljem na voljo izjavljam: Perfidna laž je, ko me "Slovenec" dolži, da sem njegovega belgrajskega dopisnika Šijačkega klevetal. Jaz list, kateremu sem dopisnik, preveč ceni, da bi v njem koga klevetal, da ne govorim o tem, da je klevetanje nečastno sredstvo v borbi s komersibodi — tudi v borbi z notoričnim analfabetom Šijačkim. Tako nečasten more biti edino "Slovenec" dopisnik, ki je mene klevetal, kar mu lahko dokazem!

"Slovenec" je dalje ponatisnil nekatera mesta iz nekega pamphleta hravatskega frankovca Matoša proti meni v belgrajskih reakcijonarnih "Večernih Novostih". — Na to izjavim sledete: Ni se mi zdelo vredno, da bi se spuščal v kakršnosibodi polemiko s človekom, kakor je A. Matoš, o katerem je izšel v uglednem zagrebškem dnevniku "Pokret" felton, v katerem se popolnoma istinito trdi, da je Matošovo edino delo v poslednjem času, da napada kakor besen pes na vsakega, ki njemu ni po volji — a mene more samo veseliti, da nisem simpatičen kakemu hravatskemu frankovcu. Ta človek je na najinfamnejši način blatal prve ljudi v Belgradu, med katerimi je mnogo uglednih vseučiliščnih profesorjev in ima zahvaliti edino izredni tolerančiji bratov Srbov, da se mu do sedaj še ni pokazala — meja!

In takemu človeku bi odgovarjal? S človekom, s katerim v Belgradu nihče občevati noče, nego vse beži od njega kot od garjevega psa, bi polemiziral? Kaj zahtevate od mene, ljudje božji? Ali mislite, da nimam drugega dela?

"Slovenec" imam pa odgovoriti sledete: Ponatisnil je iz istih reakcijonarnih "Večernih Novostih" ordinarno laž, da jaz nisem imel prisotna na kongres jugoslov. književnikov in časnika. Naj si "Slovenec" uredniki pogledajo "Srbski književni glasnik" od 15. novembra (stari stil) in tam najdejo v izvestju s kongresom, da sem bil jaz na kongresu tajnik, da sem živahn sodeloval v debati itd. Urednika tega uglednega časopisa sta vseučiliščna profesorja gg. Pavle Popović in dr. Jovan Šterlić, ki sta oba bila med sklicateli kongresa in bodoča gotovo bolje vedela, kaj se je delalo na kongresu, kakor Šijački, ki na kongres ni smel priti!

"Slovenec" naj še nadalje ponatiskuje kleverte iz "Večernih Novostih". To je edini srbski list, katerega "Slovenec" uredniki čitajo in to je vredno pripomniti. "Večernja Novosti" so docela reakcijonaren list, ki zagovarjajo celo idejo, da bi se organizovali tudi v Srbiji klerikalizem (pravoslaven klerikalizem!), on "Slovenec" je tudi klerikalni list — — — "Kud će suza, nego na oko — — —?"

To je moj odgovor "Slovenec", Matoš in Šijačkemu. Ne bi jim odgovarjal, pa so me to v prislili moji prijatelji, katere prosim, da me v bočno ne izpršujejo, zakaj ne reagiram. Jaz že vem, kdaj je potrebno reagirati in kdaj to ni potrebno.

Belgrad, 4. januarja 1906.

Milan Plut,
časnikar.

sijajno zmagal. V koliko so klerikalci nazadovali, to svedočijo številke. Obskurni Jaklič je dobit še 1553 glasov, Šuklje pa le še 1063 — torej so klerikalci nazadovali za 510 glasov, in sicer za 510 slovenskih glasov, kajti Jaklič je dobit ravno tako malo kočevskih glasov, kakor sedaj Šuklje. Spričo temu dokazu s številkami je pač nepotrebno izgubljati še kaj besedi zaradi "Slovenčevih" obupnih zavijanj.

Nesramnost. Gosp. dr. Konrad Vodušek se je za šest mesecev preselil v Trst, poglavito zaradi tega, da se praktično izvaja v italijanskem jeziku. V Trstu je vstopil v pisarno dr. Pretnerja. To je popularna privatna stvar. "Dihurjev" naslednik pa pravi, da je šel dr. Vodušek na mesto odvetnika dr. Staniča, ki se je preselil na Dunaj. Z ozirom na zadnjo pravdo dr. Staniča, je v tej navidezno nedolžni notici novega "Dihurja" precej perfidnosti in zlobe, ki se pa zna dr. Tumi ali dr. Ravniharju slabo izplačati.

Freibier so imeli delavci na Jesenicah dne 5. t. m. pred sejo občinskega odbora. Neki gostilničar je imel nalog, dati demonstrantom vse zastonj, in res so se ti pred sejo poštano napili "Freibiera" in "fuzelna", kakor so sami trdili, razen tega je imelo delavstvo plačano "schichto", čeprav niso delali v tovarni. Dotičnega preiskovalnega sodnika, ki bo preiskoval nasilstva z dne 10. decembra 1905 in 5. januarja 1906, opozorimo tudi na to dejstvo, za katere je odgovoren g. Lukman sam.

Heill se je slišalo klicati dvakrat iz "ljudskega parlamenta", kakor ga imenuje famozni fajmošter Zubakov. Ajmohtarji in socijaldemokratje, farji in protestantje, vse je bilo tisti dan združeno kot "ljudski parlament" na Jesenicah. "Ach wai!" bo klical Zubukovec v Šepčamri, ki se je na ljubljanskem Žabljaku za njega ravnokar določila. Nr. 100 v I. nadstropju na desno.

Gute Österreicher. Wir wollen Oesterreicher bleiben, je govoril g. Karel Lukman v zadnjem zasedanju dež. zabora. Pod njegovim zaščitom pa se širi na Jesenicah protivavstrijsko gibanje. V prejšnji kantini so nekoč zopet peli: "Die Wacht am Rhein". Navzočen je bil tudi tovarniški uradnik Lazar, rodom Slovenec. Ker ni hotel vstati in pomagati pri petju, so ga vrgli navzoči na tla, hodili in skakali po njem ter ga končno vrgli pri vrati na cesto. Pri zadnjem pangermanskem nastopu "Turnvereina" na Jesenicah pa so se izzivali slovenski kmetje in ker so se uprli temu, so Lukmanovi uradniki klofutali pri belem dnevupopolnom mirne Slovence. Anekdot iz "Gedenkbucha" v kantini prijavimo prihodnjem. Toliko za danes, da bo deželna vlada v Ljubljani vedela, kakim ljudem posvečava komisar Schitnig vse svoje delovanje in skrivno rovanje.

Visoko c. kr. deželno vlado kot patrona naše fare in ljubljanskega škofa opozarjamo na dopis iz Starega trga pri Ložu v št. 1. letosnjega "Notranjca". Starotražani.

Poštne vesti. Pomožni uradnik Alojzij Tomazič v Podgradu je imenovan poštarjem v Št. Jerneju, pomožni uradnik Artur Grosić v Pulju pa poštarjem v Brioni.

Oratorijska koncerta "Glasbene Matice". Navedemo naj nekaj časniških ocen Bossijeve "Visoke pesme" naznamenitejših listov, koder se je že izvajala. "Leipziger Tageblatt" piše: Bossijeva glasba je iznenadne lepote, polna žareče moči, pri tem na liričnih mestih kipečega blagoglasja in neopisne lepote v izrazu . . . Taka dela je treba zopet in zopet izvajati, da prodre razumevanje širše kroge. — "Leipziger General-Anzeiger" imenuje Bossijeva izmed naznamenitejših laških skladateljev sedanjega časa in "Visoko pesem" zelo posebno, umetnosti polno delo. V raznih zborih in osobito tudi v baritonih in sopranskih solih se dobre blesteče partie in sijajni zvočni efekti. Sploh je glasbeni skladarski in barvelpolna okrasba dela zanimiva. Naučna polifonska krasota je razvita pri orisu sprevoda kralj Salamona (v 3. delu).

III. velika mednarodna maskarada se vrši letos 25. februarja in jo priredi "Strokovna akademija v Ljubljani". Pripravljalne plesne vaje se vrše vsako nedeljo od 2.—6. ure popoldan in vsako sredo zvečer od 8.—10. ure. Letos se bodo plesala tudi želo priljubljen slovenski ples "Beseda". K vajam ima vsakdo pravico.

Poprij se pomenljivo odlikuje orkestralni intermezzo in patetika v himni. Tudi sicer skladatelj na mnogih krajin kaže blesteče bogastvo svoje kontrapunktike in umetnosti v ozaljanju. — "Leipziger Neue Nachrichten": Izpodbude, ki so jih stari umetniki v harmoničnem obziru nevedoma tako obilno dajali, morebiti še nihče ni tako dosledno izrabil nego Bossi. V melodiji razpolaga nad bogatim virom iznajdljivosti. V ostalem pa temelji njegova muzikalna zgradba na Wagnerjevi podlagi: zelo malo sklenjenih oblik, simfonična izvedba orkestra in vporaba vodilnih motivov. Njegov kolorit ima vse mike moderne impresionizma: poleg temno-fantastičnih barv barve najintenzivnejše svetlobne moči in mešanja neopisno mističnega učinka, kakor n. pr. glasbena slika na koncu dela, kjer lahni harfni toni kot kape padajo v zvoke globokega soprana in oboe.

"Visoka pesem" Bossijeva ("Canticum cantorum"), ki se bo v oratorijskih koncertih "Glasbene Matice" izvajala, se dobi v klavirski opravi s tekston v trgovini g. Schwentnerja v Prešernovih ulicah. Istotam se dobivajo tudi male knjižice, ki obsejajo razlagi skladbe z natančno natisnjennimi motivi in glavnimi mizlimi. Vsem muzikalnem obiskovalcem koncertov priporočamo, da bero to malo knjižico, ker si bodo s tem razumevanje prekrasne skladbe zelo olajšali in muzikalni užitek neprimerno povečali. Povsod, kjer se je to delo do sedaj izvajalo, so časopisi pisali, da je Bossijev delo tako krasno, globoko mišljeno in genialno, da ga

Rodbinski večer. Piše se nam: Povodom imenovanja svojega velečislanega načelnika, g. E. Gutmannia, višim nadzornikom, je priredilo ljubljansko južnoželezniško uradniško osobje 5. t. m. vrlo uspeli rodbinski večer, katerega so se udeležili polnoštivalno uradniki s svojimi obiteljimi. Slavnost so počastili s svojim posetom tudi gg.: ljubljanski župan Hribar, poveljnik c. in kr. pehotnega polka Štev. 27, polkovnik Vučetić s stotnikoma Benešem in Zalmanom, sanitetni svetnik dr. Eisl, zdravstveni nadzornik dr. Stregar, poštni ravnatelj Carli, višji poštni kontrolor Tomačič, odvetnik dr. Hribar, lepo čisto poštajni načelniki s proge ter mnogo ces. kr. državnih in južnoželezniških uradnikov. Preko sto oseb je polnilo sijajno okičeno dvorano in vsa družba se je skoro vdala neprisiljeni, krasni zabavi, katero je še poveljevala godba na lok c. kr. pehotnega polka št. 27 z res mojstrskim sviranjem ter vrli domaći železniški uradniški kvartet z eksaktnim petjem. Sredina vsega zanimanja je bil, seveda, slavljenec, načelnik postaje in višji nadzornik g. Gutmann sam, čigar delovanje in službo je v svečanem govoru vznešeno orisal oficijal g. Pahor in katerega so s prešernimi zdravcami odlikovali tudi še župan Hribar, polkovnik Vučetić, mnogo drugih gospodov in imenoma navzočih dam gospoda Potočnikova. Od predstojnih uradov je došlo več brzojavnih čestitk. Presrčna ovacija in živahnata zabava je trajala do ranega jutra in le nerado se je razšlo zabavoče se občinstvo. Kuhinja in klet restavratereja g. Šraja je nudila, kakor vedno tudi to pot najizborne jed in pičač.

Samonemška dopisnica. Počeli smo, da je v poštni filialki v Mahrovi hiši bila nekemu gospodu dana samonemška dopisnica, dasi je zahteval dvojezično. Od prizadetih strani se nam poroča, da sta pač bili nekemu dečku pomotoma dani dve samonemški dopisnici, da pa ni nicesar rekel in da bi bil brez vsakega zadružka dobil dvojezični, če bi jil bil

I. društvo hišnih posestnikov ima jutri, 10. t. m., zvečer v malih dvorjan "Union" svoj redni občni zbor. Natančneje pove današnji inserat.

Pevskemu društvu „Ljubljana“ je pristopil kot ustanovnik z zneskom 50 K. gosp. Alojzij Zajec, veletržec z vinom v Spodnji Šiški. Živel!

Nadalevalni tečaj za učitelje na Grmu se bo vršil od 2. do 11. aprila in sicer za vinorejo, kletarstvo in uporabo sadja.

Tamburaški klub „Šiška“ priredi, kakor vsako leto, svojo običajno veselico v nedeljo, dne 14. jan. v salonu Koslerjeve zimske pivovarne. Na raznovrstnem sporednu je razen plesa še srcečov s krasnimi dobitki, koriandoli - korzo, šaljivo pošto itd. Vstop je 25 novčičev za osebo, začetek je ob 8. uri zvečer. Odbor se cenjenemu občinstvu toplo priporoča za tako mnogobrojen obisk, kakor prejšnja leta. Vabila so se začela že razpošljati. Ako mogoče kateri izmed onih, ki bi radi prišli na veselico, pa ne bi dobili slučajno vabila, naj nam blagohotno odpuste, ter jih tem potom vabimo na veselico kar najsrneje.

Poziv na javno dražbo lovške pravice v Domžalah. 30. t. m. ob 9. uri dop. se bode pri okrajnem glavarstvu v Kamniku vršila javna dražba lovške pravice v Domžalah. Doslej so imeli Tirolci to pravico, katero jim je hotel domžalski župan v znamen klečplastu podaljšati. Narodna zavednost zahteva, da dobre Slovenci to pravico v roke, zato pozivljamo slovenske lovce, da se te javne dražbe udeleže. Domačini Slovenci jim pojdejo povsod na roko in lov v domžalski okolici je vsakega lovca docela zadovoljil, zato ga pa Tirolci drže tako trdovratno v svojih peste.

Mengeškega kaplana zelo bode odonota podružnica družbe sv. Cirila in Metoda, ker dela uspešno konkurenco njegovemu izobraževalnemu društvu. Na sv. Štefana je ta podružnica, kakor se nam piše iz Mengša, napravila božičnico, o kateri je moral kaplan brž poročati v "Slovenca". Da bi resnico poročal, ne bi bilo pravljivo za "Slovenca" in bi najbrž tudi ne sprejelo uredništvo takega dopisa, zato se je bilo treba lagati. In kaplan je legal, da je zasmrdelo kroginkrog. Odgovarjati na podlosti in zavijanja se ne izplača, povemo le toliko: Na naši božičnice so bili sami dostojni ljudje, med njimi tudi finančna straža in orožništvo. Plesalo se je, hvala Bogu, dovolj in ni treba kaplanu prav nič stečevati jezikja, da ni bilo deklet. Bila so, sama poštena dekleta, ki nam jih je kaplan nevoščiljiv, da niso v Mengeški družbi. Sicer pa le kašljajte, izkašljali se boste!

Otok se je zadušil. V petek se je zadušila v Zagorici pri Litiji hči zidarja Ivana Vidergerja. Iz peči

se je kadilo tako, da je bila vso soba polna dima in da je zahteval ta človeško življenje.

Televadno društvo „Sokol“ v Idriji naznana, da ima svoj občni zbor 14. t. m., ne pa 13., kakor je bilo napacno naznajeno.

Značilna obsdoba. Pri okrajnem sodišču v Idriji je bil zopet obsojen vodja idrijskih socialnih demokratov, Anton Kristan, radi razjaljenja časti na 100 K globe. Tožila sta ga to potrudniška delavca Ignacij Modrijan in Jakob Kavčič, prvi radi tega, ker ga je Kristan posiljal na Studenec med narce, drugi pa, ker mu je ravnatelj Kristan na javnem shodu nadel vse polno lepih primikov, kakor gadja zaleda, denuncijant, modras itd. Modrijan je baje nekoč rekel, da bi po vpeljavi občne in enake volilne pravice pridobili vso oblast klerikalci, morda da bi bil izvoljen tudi kot socialnodemokratični agitator. Kavčič pa si je upal vpravati na javnem shodu ravnatelja Kristana, bo-liti tudi on na dan splošne stavke, 28. nov. 1. l., žrtvovati svoj zasluzek občnemu konsumnemu društvu, kakor bodo tudi delavci morali žrtvovati svoj zasluzek. S tem sta si imenovana nakopala hudo jezo Kristanovu in počastil ju je s svojo surovostjo. Pa časi so minuli, ko je smel Kristan svoje politične in osebne nasprotnike najgrše sramotiti, zato pa bo svoje nebrdane osebne napade draga plačal, če ne bodo zopet potkrili Kristanove sodniške troške socialnodemokratični pristaši, kojim se zna Kristan tako izvrstno predstavljati kot velikega političnega mučenika. Značilno je pač, da vodja proletarjev najgrše sramoti pripadnike delavskega stanu, še značilnejše pa je dejstvo, da se že najdejo delavci, ki ne klonejo svojega tilnika pred Kristanovim terorizmom, ampak zatevajo za sramotene zadoščenja.

Potrjenje učnega načrta za deško meščansko šolo v Postojni za šolsko leto 1906/07 je izdalо načinovni ministerstvo. Šola bo imela tri razrede.

Grozen kazenski čin v Sežani. Pod tem naslovom smo priobčili 4. januarja po "Edinosti" posneto notico, v kateri se je vsaj od strani slikalo namestništvenega koncipista g. V. Treota kot vnetega zatiralca slovenskega naroda. Z ozirom na to se nam piše iz Sežane, da g. Treo s svojim nastopanjem v službi in izven službe v Sežani in okraju in dal nikoč niti najmanjšega povoda v narodnem oziru, da bi se mogli ondotni ljudje proti njemu pritoževati. S strankami občuje in uraduje v ujihovem materinem jeziku.

Kako je slovenština potrebna. Ptujski "Stajerc", oboževalnjek ptujskega župana Orniga, ve vedno veliko povedati o silni važnosti in potrebi znanja nemškega jezika. Kakor je pa razvidno iz predzadnjega "Stajerca", je za ptujske Nemce slovenština tako krvavo potrebna, da brez nje ne morejo izhajati, če si nočejo škodovati. Pred seboj imamo dva razglasila in sicer okrajnega zastopa ptujskega in mestnega urada ptujskega. Pri obeh je podpisanih pristni German in slovenožre Ornig, katemu lahko po njegovem receptu zakličemo: Kaj se šopirš s slovenščino, govori in piši nemško, slovenskega jezika tako ne bo pozabil! Štajerski nemškutar zna slovensko, kadar hoče od Slovencev kaj dobiti. Dolžnost Slovencev je, da brez izjeme in povod govora in pišejo slovenski in Nemci, bodisi tuštanam, bodo kmalu znali naš slovenski jezik in ne samo, kadar potrebujejo naše pomoči. Če je Nemec toli ponosen, da v slovenski deželi noče govoriti slovenski, bodi še Slovenec, da v svoji domovini ne bo hotel nemški. Vdati se bo moral Nemec, ker je privezan na nas; če se pa noče, naj pobere svoje reči in odroma z njimi od nas.

Potovalna knjižnica za obmejne Slovence na Štajerskem se snuja in ker je podjetje eminentne važnosti za ohranitev in okrepitev slovenskega življa, priporočamo svojim cjenjenim čitalnjem, da podpirajo to akcijo s knjigami ali tudi denarnimi prispevki. Podlistki v "Slovenskem Narodu", "Slovensko-nemška meja na Štajerskem" so morali odpreti vsakemu Slovencu oči, v kaki nevarnosti se nahajajo naši bratje na Štajerskem. Zaupniki za poslovanje knjižnice so že v mnogih krajih pridobljeni. Darila in knjige se naj blagovoljno poslati na naslov: "Jožef Krajnc, kaplan, Sv. Peter na Mariboru."

Stroge odredbe glede plesa je izdala koroška deželna vlada. Na deželi znaša pristojbina za dovolitev plesa 10 K, ki se sme zvišati na 100 K. Razen tega je treba plačati še 4 K kolekovine. Občinski odbor pa sme v gotovih časih ali pri posebnih okoliščinah prepovedati ples. Plesa se smejo udeležiti le fantje in dekleta od 16. leta naprej, a se to vedno v družbi postavnih namestnikov ali od teh določenih oseb, ki morajo biti polnoletne. Za izvrševanje te določbe so pod kaznijo odgovorni

gostilničarji, vodje in podjetniki plesa ter postavní zastopniki otrok. Razumega se še mnoge določbe, ki utesnjujejo sedanj prostost plesa. Klerikalni veter piha čedalje močnejje... .

Odrečeno odobrenje. Municipalna delegacija v Trstu je imenovala Italijana Verroija iz Turina (!) za načelnika tržaške požarne brambe. Namestništvo se je pa to prijateljstvo tržaških Lahov do onih iz kraljestva zdelo že nekoliko predbelo, pa je odreklo odobrenje. Vsled tega vladu med tržaškim italijanstvom velika popravjenost.

Slovenskemu jeziku pravice! Neki mož v Savinski dolini je dobil od okrajnega glavarstva v Celju poziv k razpravi v nemškem jeziku; mož je poziv trikrat vrnil z opazko, da mu je oblast dolžna poslati slovenski poziv, ker nemškega ne ume, ne kar je prišlo slovensko povabilo. Ko se je mož podal nato na glavarstvo, nagovarjali so ga vsi po nemško in neko človeče se je oglasilo celo z impertinentnimi besedami: Den Kerl werden wir einsperren. Nemška gospoda še vedno misli, da smo v srednjem veku, v dobi tlačanstva, ko je bil za naše ljudi samo bič. A motijo se krvavo! Slovenskemu jeziku zahtevamo pravice in preje ne bo miru, dokler se ne bo spoštovalo nas in našega jezika!

Narodna čitalnica v Žalcu ima svoj sedmi občni zbor z običajnim dnevnim redom soboto, dne 13. t. m. ob 8. oziroma 9. uru zvečer v gostilni Hausenbichler.

Koncert s predstavo in plesom je priredilo hrvatsko pevsko društvo "Lavor" v Opatiji na Silvestrov večer. Predstavljal se je igra "Ne kliči vraga", ki se je izbrno obnesla. "Lavor" je mojstrsko pel hrvatske, slovenske in ruske pesmi in žel obilo povhvale zato. Ples je trajal do ranega jutra in se je mladi svet do sitega narajal. Drug večer, na Novega leta dan, je predsednik "Lavora" povabil na prijateljski večer člane in prijatelje društva. Izreklo se je precej priznali besedi glede "Lavora", ki je ta večer zapel več lepih pesmi v splošno zadovoljnost vseh navzočih. Hrvatje in Slovenci v Voloski in okolici pridno napredujejo, kar se mora z veseljem priznati. Ko bi Sloveni drugod tako čuječe stali na braniku svoje domovine, ne bi padala slovenska zemlja v pest predznamen Nemcu in Lahu.

Nesreča na motociklu. V nedeljo se je peljal trgovec M. Gelles iz Opatije z igralko Alsbach v dve uri oddaljeni kraj Medveje. Že bližu Medvej je vozil Gelles takoj nespretno, da je zadel ob kamnem ter da sta oba padla na tla. Igralka je butnila ob kamnem z glavo tako nesrečno, da je včeraj umrla, Gelles je pa le neznatno ranjen.

Kaj store češki profesorji za svoj narod. V minulem letu so priredili češki profesorji v 130 mestih na Češkem 360 gredavanj, v 70 krajih na Moravskem pa 140. Na vseh predavanjih je bilo mnogo poslušalcev. Profesorji so priredili svoja predavanja, ne da bi prejemali za to kak honorar. Iz nizke vsakokratne vstopnine so se jim povrnili samo potni stroški.

"Minimax", ročni gasilni aparat. Kakor znano, je gdē Klotilda pl. Schreiner, sestra člena gospodke zbornice dr. Mavričija viteza Schreinerja v Gradcu 3. januarja t. l. počni v stanovanju postala žrtev naštrega in hitro se širečega sobnega požara. Opozarjamo na današnji inserat tukajšnje direkcije družbe za gradnjo aparata "Minimax", na Starem trgu št. 19, in to tembolj, ker je pripravnost tega aparata dokazana že s tem, da so ga uvedli na vseh posestvih visoke in previšne gospode, dalje na vseh železnicah in njih skladisih, dalje pa tudi že na Kranjskem skoro vsi graščaki in tovorničarji, industrijeti, trgovci in zasebni. "Minimax" je do konca decembra 1905. že 1301krat zabranil požar in bi ga kot potrebne mobilije zaradi osebne in svojcev varnosti ne smelo manjkati nikjer, osobito še, ker poleg priročnosti in nezmatne teže nudi še to veliko prednost, da lahko ravnajo z njim tudi slabotne osebe in kakor se nam poroča, celo otroci.

Mednarodna panorama. Ta teden je razstavljeni sloveč v bogato nemško trgovinsko mesto Lübeck, nadalje mesto Rostock in zanimiva morska kopališča, kakor Warnemünde itd. Posebno mesto Lübeck ima premnogo zgodovinsko-slavnih stavb in drugih zanimivosti v mestu in v svoji idilni okolici. — Prihodnji teden se razstavi Brazilija.

Dva izborna eksemplarja sta prišla te dni v pest mestni policiji. Prvi je leta 1866. v Prebačevem rojeni, v Smartno pristojni samski klijčar Jožef Prek. Navedene je bil že mnogokrat zaradi raznih tatvin kaznovan, je bil vojaški begun, ter prehodil že skoro polovico sveta in zaradi raznih tatvin poskusil tudi tujezemske ječe. Videl je Francijo, Švicijo, Italijo in še več drugih lepih

dežel, toda ko mu je postal tam prevroče, je prišel zopet v svojo domovino, ne da bi opustil staro našavo. Pobegnil je bil tudi iz prisilne delavnice in čez par let si potem prišel ogledat Ljubljano. Prijela sta ga pa dva policijska stražnika, na katera je pa med aretovanjem na Marijinem trgu streljal, potem pa ušel v Švicijo. Ko se je od tam vrnil, ga je prijelo orožništvo in izročilo vojaški oblasti, ki ga je obsojilo na občutno ječo in šele 4. t. m. je zagnedel beli dan in jo prisekal zopet v Ljubljano, kjer so ga pa spoznali in odvedli v zapor. Našli so namreč pri njem 58 K 66 v denarja, obstoječega za 29 K iz samih krajcarjev in vinarjev, drugo pa v papirju, o čemer ni hotel ničesar povedati, kje da je vse to dobil. Sumi se, da je ta denar, posebno pa drobiž kradel po cerkvenih nabiralkih, toda ni imel še prilike ga zamenjati v debel denar. Izročili so ga sodišču.

— Druga neprijetna prikazen pa je tudi klijčarski pomočnik Jožef Faltin in Bukarešta. Kakor se bode še marsikdo spomnil, se je predlansko poletje po mestu izvršilo mnogo tatvin in vložkov v trgovine in trafike in da je policija nekega večera nepridipravila prijela v osebi navedenega Faltina, ki je podnevi delal pri nekem tukajšnjem mojstru za pomočnika, po noči pa je delal na "sveto roko". Dokazalo se mu je, da je majha meseca kar v eni noči vlomlil v tri trgovine. Ko je prestal zasluženo kaznen, je potpoloval po raznih velikih mestih, a sedaj je bil pa že tako učen, da se je preživil le od goljufije poštno hranilničnih knjižic, katerih se je prijem dobilo kar šest. Iz ene je razvidno, da sta bila vloženi samo 2 K, a je bilo z njimi v Trstu dvignjenih mesto dveh, 92 K. Ta se izgovarja v toliko, da je vso to imovino dobil od nekega "prijatelja" za kogega ime se pa ne ve spomniti. Tudi tega tiča so izročili sodišču.

Mlada prefriganka pod klijčem. Kakor smo že včeraj poročali, je dne 5. t. m. neka neznačena mlada deklica pokradla Mariji Brecljnikovi za 22 K oblike, Frančiški Menardovi pa poneverila 12 K vredno pelerino. Pri prvi je rekla, da se piše Kenda in da je njen oče pristav v Trebnjem, pri drugi pa se je izdala za Grmekovo. Včeraj pa jo je ena odškodovanih strank v mestu opazila in jo pokazala policijskemu stražniku, ki jo je odpeljal v zapor. Pri sebi je imela deklina le še ukradene čevlje in poneverjeno pelerino, za drugo pa noče povedati, kje ima. Navrhanka je Jerica Belentinova, roj. leta 1888. v Mirni na Dolenjskem. Lansko leto, komaj ko je prekorila 16. leto svoje starosti, je Belentinova pokazala, da je rojena za nekaj "višjega" in res to tudi izpeljala. Prišla se je ponujat v tuk, bolničnico za usmiljenko. Ker pa ni imela izkazov, ji je prednica sicer obljudila sprejem pod pogojem, če ji te prineše. Belentinova je šla na Krko, tam se delala pri posestniku Sadarju zelo pobožno, napolnila pa ga naprosila, da naj jo pelje v Ljubljano, kjer bode vstopila k "nunam", češ, za vožnjo bodo že v povr

novan Zia-beg, ki je bil dosedaj prideljen finančni komisiji za Makedonijo.

Dunaj 9 januarja. Ministrski predsednik Fejervary je z resortnimi ministri odpotoval na Dunaj, da se demeni z avstrijsko vlado zaradi uveljavljenja trgovinskih pogodb. Pred svojim odhodom je imel dolgo konferenco z Wekerlom zaradi pogojev za spravo med korno in med koalicijo.

Petrograd 9. januarja Uradno se razglaša, da je vojaštvo zopet napravilo v Rostovu red. Revolucionari so zapustili svoje utrjene pozicije in zbežali, zapustivši mnogo vsakovrstnega orožja.

Pariz 9. januarja. Danes se snide poslanska zbornica. Med večino stvarajočim "blokom" se je vnela močna agitacija, da se več ne izvoli sedanji predsednik Dourier, marveč mesto njega Sarrien.

London 9. januarja. Iz Harbina se poroča, da se je vojaštvo zopet začelo puntati. Železničarji štrajkajo, vsled česar morejo voziti samo vojaški vlaki.

London 9. januarja. Veliko strmenje je zbudilo pismo lorda Roberts, ki pravi, da angleška armada ni pripravljena za vojno. Roberts zahteva enako vojaško izvezbanje vseh sposobnih mladencev v državi.

Izjava.*

Z ozirom na uvodni članek v »Slov. Narodu« z dne 3. t. m. naslovil: »Vnebovpijoča krivica ali najdena hranilna knjižica« sem primorjan v obrambo svoje lastne časti podati nastopno

pojasnilo.

V članku »Vnebovpijoča krivica ali najdena hranilna knjižica« je zamolčal člankar imena zastopnikov, zamolčal je pa tudi vse tiste najmerljajše okoliščine, ki pojasnjujejo celo zadevo v pravi luči in ki jasno dokazujejo, da se Miha Plešecu ni zgodila nikaka krivica, marveč, da le ta uvodni članek provzroča krivico podpisano.

Jaz se ne bojim javnosti podati svoje lastno ime, želim pa, da častito občinstvo vzame tudi v vednost resnični dejanski stan cele zadeve, in ta je:

Dne 10. maja 1904 je umrla Mina Plešec, zapustivši dva sina, Miha in Janeza Plešec in vnučko Marijo Bedino kot zakonite dedice.

Ze na dan pogreba Marie Plešec je priznal Miha Plešec napram sodelcem, da poseduje zapatušinsko premoženje.

Pri zapatušinski razpravi dne 30. julija 1904 pa je Miha Plešec kar naravnost tajil, da bi posedoval sploh

kako premoženje ranjke Mine Plešec ter trdil, da je imel pred 12 leti skozi dve leti hranilno knjižico ranjke Mine Plešec v shrambi, potem pa je Mina Plešec vzela na to knjižico iz hranilnice 400 K in jih njeni podarila, knjižico pa spravila, tako da Miha Plešec ni iste nikdar več videl.

To je tako značilno, ker Miha Plešec sedaj v članku z dne 3. t. m. trdi, da je imel tudi še pozneje do pred 5 leti neko materno hranilno knjižico v znesku per 800 K v rokah in da je ta znesek polagoma znosil za Mino Plešec iz hranilnice.

Dne 29. septembra 1904 sem prevzel šele zastopstvo Janeza Plešec in Marije Bedine in sem zapisoval, da je imel tudi še pozneje do pred 5 leti neko materno hranilno knjižico v znesku per 800 K v rokah in da je ta znesek polagoma znosil za Mino Plešec iz hranilnice.

Zapatušinska oblast je v resnici poprašala Kranjsko hranilnico, od katere je pa dobila med drugim pojasnilo, da se nahaja več vlog pod imenom Mina Plešec, da so pa izvzemši ene vse dvignjene.

Na to sem dobil jaz dr. Furlan dovoljenje, da poizvedujem sam pri Kranjski hranilnici radi hranilne knjižice ranjke Mine Plešec in sem izvedel, da se nahaja neka knjižica na ime Mine Plešec št. 153.943, na katero je bilo dvignjenih po smrti ranjke Mine Plešec, t. j. dne 27. julija 1904 698 K 86 v in 3. novembra 1904 40 K in da je na isto še naloženih 1200 K.

Glasom informacij, podanih mi od strank, sem smatral to knjižico za pravo, ter sem poročil to zapatušinski oblasti.

Sodišče je o tem zaslišalo Miha Plešec in ta je izjavil izrecno pred sodiščem dne 22. decembra 1904 brez vsakega prigovaranja in vplivanja, da

* Tiskano kot inserat za katerega je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor doča zakon.

ima res hranilno knjižico ranjke Mine Plešec v svoji posesti, da jo je pa pustil doma, da ne ve, koliko je na njo naloženega denarja, da hoče knjižico prineseti k sodišču, ter da je zadovoljen, da se o ti knjižici vrši zapuščinska razprava. Glej akt okrajnega sodišča v Ljubljani A VIII 478/4.

Pri tej priliki je še celo vprašal navzočega sodeliča Janeza Plešca, če se hoče poravnati, in koliko da hoče, a je dobil odgovor, da naj pribense knjižico.

V svrhu predložitve te knjižice se je imela vršiti zapuščinska razprava dne 30. dec. 1904, a Miha Plešec in knjižica sta tega dne izostala.

Vsled tega se je odredil nov naroč na dan 12. januarja 1905 in se je povabil Miha Plešec pod zakoniti posledicami, — a je zopet izostal.

Radi tega se je vršila zapuščinska razprava z mojima klientoma samima in na podlagi njunih napovedi se je sestavilo zapuščinsko premoženje in med istim navedeno je tudi sporna hranilna knjižica Kranjske hranilnice št. 153.943 z zneskom, ki se je po smrti ranjke Mine Plešec že dvignil, t. j. 698 K 66 v in 40 K ter s še nedvignjenim zneskom per 1200 kron.

Nadalje se je vstavilo med aktiva tistih 1946 K 86 v z obrestni vred, katere je Miha Plešec še pri življenju ranjke Mine Plešec dvignil, kakor je to tudi sam končno novembra meseca 1904 pri Kranjski hranilnici priznal.

Neposredno pred končanjem zapuščinske razprave dne 3. februarja 1905 priglasi se je še Miha Plešec dedičem in vsled tega prisodila se je cela zapuščina vsakemu dediču z eno tretjino.

Dokaz tega je akt okrajnega sodišča v Ljubljani A VIII 478/4.

Na to sem tožil v imenu obeh mojih klijentov Miha Plešeca na plačilo dvetretjinske zapuščine v znesku 2191 K 74 v s 5% obrestmi od 11. rožnika 1904 pri deželnem sodišču v Ljubljani.

Obenem sem pa tožil pri okrajnem sodišču na plačilo ene tretjine pogrebnih in zapuščinskih stroškov v znesku per 63 K 83 v.

Ko sta bili že obe tožbi vloženi, je prišel Miha Plešec brez vsakega povabila dne 4. sušca 1905 v mojo pisarno ter je izjavil, da hoče plačati.

Jaz sem ga hotel najprvo spraviti iz pisarne, čes, da z nasprotnikom nimam ničesar opraviti. Ker me je pa g. koncipijent Starje opozoril, da se je ravnokar izrazil, da hoče Miha Plešec plačati, sem ga vprašal, če je to istina.

Miha Plešec je to potrdil ter prosil, da naj mu povem cel račun. Jaz sem mu na to rekel, da naj pride radi prekoračenih opoldanskih ur popoldne.

Miha Plešec je pa prosil, da naj napravim račun takoj, ker ima bolne noge, da zamore iti potem domov, na kar sem z ozirom na njegovo prošnjo takoj sestavil račun in mu ga na drobno razjasnil.

Miha Plešec je izdal na to pismeno izjavo, da je res dolžan mojima klijentoma vsega skupaj z obrestmi in stroški vred vsakemu 1256 K 95 v in se je zavezal ta znesek do 9. sušca 1905 do 1/2 ure zjutraj plačati, to radi tega, ker je bila razprava odrejena na 9. uro istega dne.

Miha Plešec je izrecno pouzdarjal, da bo hranilno knjižico ranjke Mine Plešec realizoval in meni prinesel denar iz taiste.

Ko sem ga opozoril, da je na knjižici že sodna prepoved, rekel je, da prinese knjižico meni, da jo jaz realizujem.

Ker ni bilo plačila, šel sem 9. sušca 1905 k razpravi, pri kateri se je kot nasprotnik zglasil g. dr. Ivan Tavčarja namestnik, g. dr. Konrad Vodusek.

Vsled plačilne obljube, katero je izdal Miha Plešec v pismeni obliki in na podlagi zaprisežene izpovede mojega koncipijenta g. Stareta in moje lastne, je bil Miha Plešec obsojen na prvi in drugi inštanci, da plača mojima klijentoma 2513 K 90 v s pp. — in je sodišče v razlogih izreklo, da so ugovori Miha Plešeca narančnost neverjetni in hudo mušni.

Dokaz tega je akt deželnega sodišča v Ljubljani Cg I 69/5.

Ko je bila ta pravna zadeva v prizivnem stadiju, je pa g. dr. Tavčar sam v imenu Miha Plešeca naprosil, da se to baje zarubljen hranilno knjižico št. 153.943 amortizuje.

Dokaz: Akt deželnega sodišča v Ljubljani T/5.

Da, dr. Tavčar kot zastopnik Miha Plešeca je bil sam prepričan, da je ravnokar omenjeni knjižica last Miha Plešeca, kar je predlagal z vlogo dne 10. listopada v svrhu izterjanja svojega ekspenzarja v še ostalem znesku per 241 K 98 v rubez te knjižice in dr. Tavčar trdi izrecno

v dolični izvršilni prošnji, da je omenjena knjižica last Miha Plešeca.

Dr. Tavčar, ki je torej kot zastopnik Miha Plešeca tekom cele pravde trdil, da Miha Plešec te knjižice sploh nima, — je bil po končani pravdi o verodostojnosti svojega klijenta tako prepričan, da je sam v izterjanje svojega lastnega ekspenzara zarubil Miha Plešeca v pravice iz te sporne knjižice, trdeč v dolični svoji vlogi, da je ta knjižica last Miha Plešeca.

Miha Plešec je prišel 16. vinotoka 1905 torej že davno po končani pravdi zopet v mojo pisarno brez vsakega povabila, da plača pravne stroške in pri tej priliki pred 4 uradniki izjavil:

da je res imel tu sporno hranilno knjižico, da mu jo je pa gotovo vzel zena, in da bi gotovo ne prislo do te pravde, ako bine imel tak oslabih svetovalcev.

Novembra meseca pa se je zglašil neki Oman s hranilno knjižico št. 153.943 ter je zahteval, da ustavim jaz rubež na to knjižico, ker je baje njegova last, zahteval pa je tudi, da ustavi dr. Tavčar amortizacijo in rubež te knjižice.

Moji dve stranki sta se med tem z Miha Plešcem poravnali, vsled česar sem jaz takoj ustavil rubež na to knjižico, ne da bi imel sodnijskega dokaza, čigava last da je.

Ravno tako ustavila se je amortizacija in ekskulacija uvedena po dr. Tavčarju.

Sedaj pa smem opravičeno prašati, kakšno krivico sem provzročil jaz Mihi Plešcu, kateri je

1.) 30. malega srpnja pred sodiščem priznal, da sporno knjižico poseduje;

2.) kateri je 4. kmavca 1905 v ustni in pismeni obliki v mojo pisarni priznal, da poseduje hranilno knjižico ranjke Mine Plešec in da hoče plačati mojima klijentoma 2513 K 90 v;

3.) dne 16. vinotoka 1905 pri plačilu ekspenzarja izrecno trdil, da je bil števil slabih svetovalcev, ter da je knjižico imel, a mu jo je bržkone soproga vzel;

4.) svojega lastnega zastopnika prepričal, da je pustil to knjižico amortizirati;

5.) istega dr. Tavčarja prepričal, da je ta knjižica njegova, tako da jo je g. dr. Tavčar za svoj ekspenzar celo zarubil.

Pri tem dejanskem stanu je torej sicer mogoče, da Mina Plešec ni zapustila hranilne knjižice št. 153.943, gotovo pa je, da je Mina Plešec zapustila hranilno knjižico najmanje v vrednosti 1938 K in da je to knjižico posedoval Miha Plešec, ker je posest te knjižice Mina Plešec sam pred in po pravdi priznal in obljudil plačilo.

Kdor pozna kmeta, ve prav dobro, da isti gotovo ne obljudi plačilo 2513 K 90 v, ne da bi bil dolžan.

Če se je torej glede številke hranilne knjižice vrnila res kaka pomota, je to pomota zakril Miha Plešec in sam s svojimi izjavami vedenjem pred zapuščinskim sodiščem. Sicer se pa v predležecem slučaju ni šlo za številko hranilne knjižice, marveč za gotov denar ranjke Mine Plešec in o katerem je Miha Plešec pred in po pravdi trdil, da ga je imel. Tolikor v pojasnilo.

Dr. Josip Furlan.

Ognja in vložna varne blagajnjice Hesky Litvin
Dunaj XVII/3. 1900 dñr je v rabi od leta 1880. Izdelek prve vrste, ki se obnesel sijajno. Če ne nego povsod drugod.

,Le Griffon' najboljši cigaretni papir.
21 Dobiva se povsod. 107g

Prnsi sok
napravljen iz trptičevega izvečka z apnenč. železom.

Uplačuje kaščel, razkrja silino, izpušča vlogo, odstranjuje hripanost in je zaradi vsebine železa obenem izvrstno ojačuje in kri tvorenec ardestvo.

Pristen samo s poleg stoječo oblačenjem, dejstvočno delo, znameno. Črna originalni steklenički K 220, po pošti 40 h več za zavoj in voznji list (poštne ne vravnajo).

Izdelovališči in glavna zalogalna:

lekarna pri sv. Frančišku

Dunaj V/2, Schönbrunnerstr. 170.

V Ljubljani ga prodaja:
U. pl. Trčevsy, Mestni trg 4.

Bol tolažeče rdeče aromatsko mazilo. 3748

To antirevmatiko mazilo napravljeno je iz aromatičnih rastlinskih sokov mirisni in žive, krepla in pošiljajo. Samo pristno s poleg stoječo oblačenjem varstveno znameno. Originalna steklenica stane K 2. Po pošti 40 h več za zavoj in voznji list (poštne ne vravnajo).

Izdelovališči in glavna zalogalna:

lekarna pri sv. Frančišku

Dunaj V/2, Schönbrunnerstr. 170.

In včerajšnja in včerajšnja temperatura: -15° in -12°; norm.: -2° in -2°.

Mokrina v 24 urah 4.1 mm in 4.6 mm.

Proti prahajem, luskinam

in izpadanju las

deliče najboljše priznane

Tanno-chinin tintura

za lase

katera okrepe lase, odstranjuje lusko in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica z navodom 1 K.

Gaspolija se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

<

Zahvala.

Za mnogobrojne čestitke, kate e mi došle povodom 70letnice, ni mi goče posebej zahvaliti se vsakemu goču, vsled česar izrekam temom vsem mojo najskrnejšo zahvalo.

Posebno me pa veže dolžnost zaslužiti se ravnateljskemu in nadzornemu svetu „Vzajemno opornega društva“ ter njegovima celukoma prehlagorodnemu gospodu

Vinke Gregoriču in prečastitemu spolu kauniku **Antonu Kerkiču**

časten večer, kojega se mi je prilelo ob priliki tega praznovanja.

Zahvaljujem se pa tudi preblag.

spodu **Iv. Kribarju**, ljublj. župan,

edstojništvu Ursulinskega sastava,

gg. tovaršem uradni

„Vz. podpor. društva“ za

darjeno spominsko sliko in vsem

čim.

Z velespoštovanjem

Rajko Samsa

e. kr. ravnatelj dež. deske v p. in ravnatelj

„Vzajemno podpor. društva v Ljubljani“

v najem se dajo

trgovinski prostori

z uporabo vrtja na **Londarski stezi**

štev. 6. Stranke, ki delajo v tovarnah

ali trgovinah, imajo prednost, ker go-

spodinja hodi skozi kubinjo.

128

Naslov pove uprav. „Slov. Nar.“

agenti

proti visoki proviziji.

112-1

Pouzdre na naslov: **V. Kircher**,

Graz, Schönaugasse 10.

Jutri, 10 januarja t. l.

KONCERT

šramel“-kvarteta.

Začetek ob 9. u. Vstop prost.

Spretnega

akviziterja

e pod ugodnimi pogoji na Kranjskem

dolgu postoljča zavarovalnica za

lenje in zoper nezgode.

Več pove upravnštvo „Slovenskega

roda“.

17-3

Hiša na prodaj!

ako ugodna prilika za

trgovce in obrtnike:

na Šmarinem pri Litiji, posebno

merna za pekovski obrt;

ta v Trebnjem, posebno primerna

špecijsko ali manufakturno

trgovino.

124-1

oddasta v najem pod jake

ugodnimi pogoji.

Pod še ugodnejšimi pogoji pa se

prodaje.

Pouzdre na uprav. „Slov. Nar.“

Vila

Polzeli v Savinski dolini

takoj pod zelo ugodnimi pogoji in nizki ceni

— **prodaja.** —

Vila je na kolodoru, zidana na visoki

legi (Hochparterre), ima 3 sobe in parketno

(Parquetbod-n.), 1 kabinet, dvorano, kuhinjo,

ta z jedilne reči, verando, pod verando lepa

črnična in stranične. V prvem nadstropju ste

veliki izbi z dvema balkonom, 1 kabinet,

redilka, kuhinja, izba za jedilne reči.

ta se še kuhinja za perilo, dve kleti

na prostem, velik vit za sadno drevo

zelenjava, keglische, hlev in dvorišča za pe-

nino, kopališče tik potoka. Davka prosta

je raj Savinske doline, ima štiri

člene v okolici in tri velike tovarne za lesne

delce. V doglednem času bode od Polzela na

mnoge želenje življal.

Polzela ima

močno veselo bodočnost.

116-1

Jeje 3068 13

ne, omake, močnate jedi i. t. d.

pa si

prihranite

dragia sveža jajca.

Rabite

za pripravljanje

„Pacific“

nočni preparat iz posušenih

kurjih jajec.

zavirkih od 10 vinarjev naprej.

Naprodaj povsod.

Generalna zaloga za Avstrijsko:

Ludvik Wild

Dunaj, VI. Magdalenenstr. 14 48.

Edna prodaja za Štajersko, Korosko in Kranjsko:

Engelhofer & Comp.

radec, Moserhofgasse štev. 45.

116-1

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Zdravo spanje je za dejenčke iste vrednosti, kakor dobra hrana. Mnogo dejenčkov pa se ne more zvečer umiriti, marveč zelo vpijejo. Ta pojav pa se ne sme prištevati — kar stariši večkrat napačno store — razburjenosti otroka. Vzrok temu je večkrat časovno zaprtje in napetost v trebuhi, katero povzročuje preobilo zauživanje navadnega mleka. Ako se pa pridene primerno razredčenemu navadnemu mleku Kufekejeva moka za otroke, ki povzročuje, da se mleko v otroškem želodcu na primereno drobne koščke zgosti in je lahko prebavljivo, poneha časovno zaprtje, in otroci, katerih ne muči več črevesna napetost, zvečer mirno zaspeli.

Društvo zdravnikov na Kranjskem razpisuje za tekoče leto

razdelitev dr. Lōschner-Maderjeve ustanove

do katere imajo pravico nepremožne vdove in sirote zdravnikov, ki so bili do smrti člani društva. — Z uradnimi dokazili opremljene prošnje je vložiti najdalje do konca januarja tega leta na društveni odbor.

103

Mestni fizik dr. J. Kopriwa,
t. č. predsednik.

Gostilna v najem.

V „Narodnem domu“ v Ljubljani je s 1. aprillum t. l. v najem oddati društvena gostilna s kavarno in lepim klegliščem. Z gostilno je združen lep, prostoren, senčnat vrt in pa arena, oboje prav pripravno za raznovrstne veselice, zabave, koncerte itd. Vsi prostori se dajo v najem pod tako ugodnimi pogoji. Pojasnila daje in ponudbe sprejema društveno predsedstvo.

114—1

Iz predsedstva »Narodnega doma«:
Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški.

I. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani sklicuje na dan 10. t. m. (sreda) ob 8. uri zvečer v malo dvorano hotela „Union“

shod ljubljanskih hišnih posestnikov.

Udeležil se bodo shoda tudi gospod Edgar pl. Felsenberg od osrednjega društva dunajskih društev hišnih posestnikov, ki bodo predaval o preosnovi hišnega davka v Avstriji in o osnovi osrednje zveze društev hišnih posestnikov v Avstriji. Obenem bodo prelagal g. dr. V. Gregorčič peticijo na c. kr. finančno ministrstvo, da se zviša vzdrževalna kvota poslopij od 15% na 30%, kar se je že v drugih mestih vpljalo.

Ker se bodo točke obravnavale, katere tangirajo interes hišnih posestnikov v obči, blagovole naj se p. n. hišni posestniki udeležiti zborovanja.

117

Dr. V. Gregorčič,
t. č. podpredsednik.

Società anonima per la utilizzazione delle farre idrauliche della Dalmazia-Trieste.
Delniška glavnica K 8,000.000.

Sedež v Trstu.

Tvornica v Šibeniku.

Primissima Calcium Carbid.

Pri odjemu najmanj 100 kilogramov

po 26 K za 100 kilogramov

netto-teže (ne brutto za netto) v zavojih po 50 ali 100 kilogramov, embalaža brezplačno, z vseh postaj avstro-ogrsko monarhije, po povzetju ali če se naprej postopek znesek. Gramuliran carbid v zrnih po $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ in $\frac{1}{5}$ Kt. 4 K več, t. j. po K 30—.

Špecialni rabat za cele vagone od 10.000 kilogramov dalje.

Kupi samo z varstveno znamko „pišč angel“ 3616 17
gramofon ki so priznano najboljši in tudi vrlo primerni za božična darila.
Aparate od K 45 — naprej tudi na obroke, prodaja
RUDOLF WEBER urar v Ljubljani na Dunajski cesti 20 nasproti kavarni „Evropa“
Nove slov. plošče za gramofon moški glasovi:
Naprej zastava Slave, — „Uboj“, — „Slovenske pesni“, — „Al“ me boj kaj rada imela“, — „Zagorski zvonovi“ — „Kje so moje rožice“. Tamburanci: „Sokolska koračnica“, — „Liepa naša domovina“.

Prva ljubljanska mlekarna.

Naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu si usojam vljedno naznani, da sem

prodajalno mleka

in drugih mlečnih izdelkov

v Prešernovih ulicah štev. 5 v Ljubljani

na dvojni na levo z današnjim dnem

zopet odpri.

Vsem prejšnjim in novim cenjenim odjemalcem se zopet najtopleje priporočam in bilježim z odličnim spoštovanjem

Drag. Seliškar.

26—3

Za ponudbe za žimnata adra (ta za sita)
prosi (v nemškem jeziku) 73—2

G. H. FLAMMIGER, Siebfabrik
in Halewalde, Sachsen.

Kupim hišo

v Špitalskih ali Prešernovih ulicah oz. na Sv. Petra cesti, na Mestnem trgu ali Pred Škofijo. Ponudbe pod šifro 1906* poste restante glavna pošta Ljubljana do 15. januarja. 23—3

V vinski kleti grand hotela „UNION“ danes zvečer ob 8. uri
vesela godba.

Vstop prost. 125

M 10000

Pismo leži na pošti.
Josip.

GRAND PRIX

Pariská svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Doliva na povsod. 3584—19

Pravkar izšlo:

Vošnjak Bogumil

Na razšvitu

Ruske študije.

Ta zanimiva knjiga je pisana objektivno, brez onega neutemeljenega slovanskega navdušenja, pa seveda tudi brez sovražne zagrizenosti. Saj jo je napisal Slovenec, Slovan. Omisili in prestudiral naj bi si jo vsak izobražen Slovenec, da si razbistri svoje predstave in nazore o Rusiji in ruskem narodu. Marsikar, kar se sedaj godi na Ruskem, mu postane jasno. Nesrečna vojna z Japonci, krvavi domači nemiri, sijajni nenadni uspeh revolucije: za vse to moramo iskati in najti pravih vznikov činiteljev in ciljev. 54—3

Ukuseno opremljena knjiga z izvirno risbo na ovojnem listu je izšla v založbi

L. Schwentnerja
v Ljubljani

Cena: broš. 4 K, eleg. vez. 5 K 50 h,
po pošti 80 h več.

Razglas.

S sklepom c. kr. okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 6. januarja 1906. oprav. štev. A I 748/5/77, dovoljena prodaja v zapuščino zamrlega gospodarskega župnika Martina Malenška v Ljubljani spadajoče premoženja, kakor poliščva, obleke, perilo, vinske zaloge itd. vršila se bode;

v petek, dne 12. januarja 1906

ter pričela dopoldne ob 9. uri v šentpetrskem župnišču v Ljubljani
V Ljubljani, dne 8. januarja 1906.

110—1

Aleksander Hudovernik,
c. kr. notar kot sodni komis.

Somatose

mesna beljakovina

Najodličnejše, tek zbujajoče in živce oživljajoče krepilno sredstvo.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah.

703 19

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. TRBIŽ. Ob 12. ur 24 m potoci oslik. v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubljana, Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linu, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Muran, Mautern, Franzensfeste, Ljubljana, Dunaj, čez Klein-Reiffing v Steyr, Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, Lipško, čez Amstetten, Dunaj, — Ob 11. ur 4 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, v Trbiž, — Ob 12. ur 12 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, v Trbiž, — Ob 13. ur 10 m dopoldne osobni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipško, Prago (v Prago direktni voz I. in II. razred), — Ob 14. ur 10 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz II. razred), — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osobni vlaki. Ob 7. ur 5 m zjutraj osobni vlak v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, — Ob 7. ur 6 m zvečer v Novo mesto, Kočevje, — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. TRBIŽ. Ob 8. ur 28 m zjutraj osobni vlak v Dunaju čez Amstetten, Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razred), Francov vare, Karlovne varo, Heb, Marijine varo, Par, Budejovice, Ljubljana, Selzthal, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, v Trbiž, — Ob 8. ur 6 m zvečer osobni vlak v Dunaju, Ljubljana, Beljak, Celovec, Mali Glödnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, v Trbiž, — Ob 8. ur 6 m zvečer osobni vlak v Solnogradu, čez Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, v Trbiž, — Ob 8. ur 6 m zvečer osobni vlak v Ljubljani, čez Selzthal od Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reiffing v Steyr, Ljubljana, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francov vare, Prago, v Trbiž, — Ob 8. ur 6 m zvečer osobni vlak v Novo mesto v Kočevju, ob 9. ur 32 m popoldne iz Straža, Toplice, Kočevje, — Ob 8. ur 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. ž. KAMNIK. Mesani vlaki: Ob 7. ur 28 m zjutraj, ob 8. ur 5 m popoldne, ob 7. ur 1 zvečer. — Ob 10. ur 45 m popoldne sami ob nedeljah v praznikih in le v oktobra. — PRIMIHOD V LJUBLJANO drž. ž. KAMNIK. Mesani vlaki: Ob 8. ur 49 m zjutraj, ob 9. ur 10 m zvečer. Ob 9. ur 58 m ponodi sami ob nedeljah v praznikih in le v oktobra. — Srednjevropski vas v začetku pred krajnjim časom

PRVI POGOJ

za zdrav život je prava hranitev. Te dajejo v oblini meri okusne teste.

* nine Žnidrišič & Valenčiča. *

3289—14

Novo!

Predoznanilo.

Slavnemu občinstvu v Ljubljani in okolici si usojam najvlijudnejše naznaniti, da s

otvorim na novo moderno urejeni

HOTEL „VEGA“

Podrobno otvoritveno naznanilo se objavi pozneje, že sedaj si pa usojam podpisani najydanje vabiti k mnogobrojnemu obisku za gotavljanje vsekdar najtočnejšo in najboljšo postrežbo.

Z velespoštanjen

99—2

Anton Maver, hotelir.

Indajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarno“.